Lietas arhīva Nr. K77-0261-24/32
ECLI:LV:RPT:2024:0119.11094015619.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2024.gada 19.janvārī

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnesis A.Vasiļevskis
piedaloties prokuroram M.Dembovskim,
aizstāvim E.Nikelam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 177.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. A/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

1. /pers. A/ izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

Pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā vietā un laikā /pers. A/ interneta vietnē www.facebook.com izveidoja lietotāja profilu "/Nosaukums/", kurā viņš regulāri publicēja sludinājumus par kamīnu, terašu un ar tiem saistītu lietu izbūvi.

2020.gada 29.oktobrī pulksten 14.04, uz /pers. A/ internēta vietnē www.facebook.com izveidotajā lietotāja profilā "/Nosaukums/" publicēto sludinājumu par malkas turētāja un trepju izbūvi atsaucās /pers. B/, kura internēta lietotnē "Messenger" ziņu saziņas laikā ar /pers. A/ izteica vēlmi iegādāties sludinājumā minēto malkas turētāju un trepes.

2020.gada 29.oktobrī laika posmā no pulksten 14.04 līdz pulksten 20.00, pirmstiesas kriminālprocesā nenoskaidrotā vietā, /pers. A/, mantkārīgu tieksmju vadīts, ar viltu, rīkojoties ar nodomu, kas vērsts uz svešu naudas līdzekļu izkrāpšanu, apzinoties, ka iepriekš minēto malkas turētāju un trepes neizgatavos, interneta lietotnē "Messenger" ziņu saziņas laikā ar /pers. B/, apliecināja, ka izgatavos malkas turētāju un trepes, un norādīja, ka pirms izgatavošanas /pers. B/ ir jāsamaksā avansa maksājums 340 euro apmērā par izbūvei nepieciešamo materiālu iegādi, ko /pers. B/ izdarīja, no sava bankas konta Nr./konta numurs/ divos maksājumos pārkaitot naudas līdzekļus 340 euro apmērā uz /pers. A/ bankas kontu Nr./konta numurs/, pēc kā /pers. A/ neizgatavoja un nepiegādāja /pers. B/ malkas turētāju un trepes, kā arī neatgrieza /pers. B/ naudas līdzekļus 340 euro apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. B/ materiālos zaudējumus 340 euro apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

2. /pers. A/ izdarīja svešas mantas iegūšanu ar viltu (krāpšana).

2018.gada 9.maijā, /adrese/, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, mantkārīgu tieksmju vadīts, ar viltu, rīkojoties ar nodomu, kas bija vērsts uz naudas līdzekļu izkrāpšanu, apzinoties, ka nekādu izbūvi neveiks, kā SIA "/Nosaukums/" pārstāvis noslēdza Būvniecības līgumu Nr.7 ar /pers. C/ par to, ka SIA "/Nosaukums/" apņemas /pers. C/ interesēs veikt terases izbūvi un sēžamo salu izbūvi pie kafejnīcas /adrese/, par kopējo summu 1710 euro un avansa maksājuma veikšanu 1000 euro apmērā līguma noslēgšanas dienā.

Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, 2018.gada 10.maijā, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/ ieradās /adrese/, un no /pers. C/ mājas /pers. E/ skaidrā naudā saņēma Būvniecības līgumā Nr.7 paredzēto avansa maksājumu 1000 euro apmērā, pēc kā neizbūvēja Būvniecības līgumā Nr.7 paredzēto terasi un sēžamās salas, kā arī neatgrieza /pers. C/ avansa maksājumu 1000 euro apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ nodarīja /pers. C/ materiālos zaudējumus 1000 euro apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas apsūdzētais ir noslēdzis izlīgumu ar cietušo /pers. B/. Izlīgumu noslēdzis labprātīgi, piekrīt kriminālprocesa izbeigšanai un lūdz apstiprināt izlīgumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 7.panta otrajai daļai par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kriminālprocesu uzsāk, ja saņemts pieteikums no personas, kurai nodarīts kaitējums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 97.[1] panta pirmās daļas 4.punkta nosacījumiem cietušajam ir tiesības izlīgt ar personu, kura izdarījusi viņam kaitējumu [..].

Prokurors lūdza saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punkta nosacījumiem kriminālprocesu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu izbeigt, jo kriminālprocesu nevar uzsākt, bet uzsākts kriminālprocess ir izbeidzams, ja noticis cietušā un apsūdzētā izlīgums tādā kriminālprocesā, kuru var uzsākt tikai uz cietušās personas pieteikuma pamata. Prokurors lūdza tiesu atbilstoši minētajiem likuma nosacījumiem izbeigt kriminālprocesu /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas pamatojoties uz notikušo izlīgumu starp apsūdzēto un cietušo /pers. B/.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 481.panta pirmās daļas 1.punktam tiesa izbeidz kriminālprocesu vai tā daļu, ja iztiesāšanas laikā tā konstatē šā likuma 377.panta 3.-10.punktā norādītos apstākļus, kas nepieļauj kriminālprocesu.

Pastāvot minētajiem apstākļiem, tiesa uzskata, ka kriminālprocess pret /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ir izbeidzams, jo ir konstatēts Kriminālprocesa likuma 377.panta 9.punktā paredzētais kriminālprocesu nepieļaujošais apstāklis.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais atzina sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas, piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes. Apsūdzētais neatzina cietušā /pers. C/ kaitējuma kompensācijas pieteikumu un lūdza šajā daļā veikt pierādījumu pārbaudi. Ņemot vērā, ka kaitējuma kompensācijas apmērs neietekmē noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, tiesa,

atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta otrajai daļai, nolēma veikt pierādījumu pārbaudi tikai jautājumā par kaitējuma kompensāciju.

Apsūdzētā/pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, ir pierādīta.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze, un uzskaitījums spriedumā netiek dots.

Apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas tiesa atzīst par pareizu.

Tiesa atzīst, ka par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā personu raksturojošie dati.

Pārbaudot /pers. A/ personību konstatēts, ka viņš agrāk ir sodīts.

No apsūdzētā /pers. A/ tiesas sēdē paskaidrotā izriet, ka viņš nav precējies, apgādībā divi bērni, ir vidējā izglītība. Strādāja algotu darbu ārzemēs, Nīderlandē. Agrāk sodīts, uz veselības problēmām nenorādīja. Invaliditāte nav noteikta. Apsūdzētais paskaidroja, ka viņš atzīst savu vainu, nožēlo izdarīto.

Tiesa, nosakot sodu, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas klasificējams kā mazāk smags noziegums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņš atzina vainu un nožēloja izdarīto.

No Sodu reģistra datiem izriet, ka /pers. A/ ir bijis notiesāts 2016.gada 7.martā ar Rīgas rajona tiesas spriedumu ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu, atbrīvots no brīvības atņemšanas iestādes nosacīti pirms termiņa 2016.gada 9.novembrī.

Saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta trešās daļas 5.punktu, atzīstams, ka inkriminēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir izdarījis nedzēstas sodāmības laikā.

Krimināllikuma 27.pants noteic, ka noziedzīga nodarījuma recidīvu veido personas izdarīts jauns tīšs noziedzīgs nodarījums pēc šīs personas notiesāšanas par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, ja sodāmība par to jaunā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdī nav noņemta vai nav dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

Līdz ar to saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Tiesa, nosakot sodu, ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais izmantoja savas Kriminālprocesa 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību, kas izpaužas vienkāršāka procesa veida izvēlē, tas ir, piekrītot tiesas izmeklēšanu veikt bez pierādījumu pārbaudes, tādā veidā sekmējot ātrāku kriminālprocesa norisi gan pirmstiesas procesā, gan tiesā. Minētais apstāklis nav atzīstams to apstākļu uzskaitījumā, kuri atbilstoši Krimināllikuma 47.panta pirmajai daļai atzīstami par atbildību mīkstinošiem apstākļiem, jo pierādījumu pārbaudes neizdarīšana tiesas izmeklēšanā ir tiesas izvēles iespēja, ko paredz Kriminālprocesa likums. Šādu procesuālo tiesību izmantošana pastiprina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu (*skat. Augstākās tiesas 2018.gada 19.jūnija lēmumu lietā Nr.SKK-J-348/2018 ECLI:LV:AT:2018:0619.11519007816.2.L*).

Lemjot jautājumu par kriminālsoda piemērošanu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, to, ka izdarītais noziedzīgais nodarījums apdraud cietušā mantiskās intereses.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais izdarīto nožēlo, vienlaicīgi atzīst, ka apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma sabiedriskā bīstamība ir vērtējama kā pietiekami augsta.

Izvērtējot visu iepriekš minēto attiecībā uz apsūdzēto, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir ne tikai vainīgo sodīt par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka konkrētajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ ir nosakāms brīvības atņemšanas sods. Tiesas ieskatā apsūdzētajam nav likumīga pamata piemērot panta sankcijā paredzētos alternatīvos sodus.

Tiesa uzskata, ka, būdams agrāk sodīts ar brīvības atņemšanas sodu, apsūdzētais /pers. A/ nekādus secinājumus nebija izdarījis, nedzēstas sodāmības laikā, izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu. Tas raksturo apsūdzētā personību kā tādu, kura ignorē likuma prasības, un iepriekšēja notiesāšana nav bijusi pietiekama, lai ietekmētu /pers. A/ un atturētu viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. No minētā secināms, ka apsūdzētais nespēj kritiski izvērtēt savas darbības un izdarīt atbilstošus secinājumus. Turklāt tiesai nav pārliecības, ka ar brīvības atņemšanu nesaistīti sodi sasniegs soda mērķi.

Tiesas ieskatā apsūdzētajam nav pietiekamas atbildības sajūtas ne par savām darbībām, ne par likuma ierobežojumu ievērošanu, kas liecina par to, ka apsūdzētajam nav izveidojusies sociāli pozitīva vērtības izpratne un pastāv nihilistiska attieksme. Tiesa vērtē apsūdzēto kā personu, kurai ir augsts recidīva risks atkārtotam likumpārkāpumam. Tādejādi tiesas ieskatā ar brīvības atņemšanu nesaistīto sodu noteikšana nesasniegs Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi.

Tiesa atzīst, ka šāda soda noteikšana ir samērīga un atbilst soda mērķim un pievienojas juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim - "...ja sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav samērīgs un adekvāts izdarītajam, tas gan vainīgajam, gan citām personām var radīt pārliecību, ka valsts reakcija uz likuma pārkāpšanu ir saudzējoša un sekas, kas iestājas par to, ir nesalīdzināmas" *(skat. V.Liholaja "Par sodu taisnīgumu un samērīgumu", Jurista vārds, 11.02.2014./Nr.6(808)).*

Līdzīga atziņa par nesamērīgi mīksta soda nepieļaušanu izteikta arī Augstākās tiesas nolēmumos *(skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr. SKK-306/2014).*

Izvērtējot nosakāmā soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētājam ir viens atbildību mīkstinošs apstāklis un viens atbildību pastiprinošs apstāklis.

Tiesas ieskatā atbildību pastiprinoša apstākļa esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros, un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK-01-74/06).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu apsūdzētajam soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks.

Savukārt Kriminālprocesa likuma 690.panta otrā daļa noteic, ka laiku, ko persona pēc Latvijas lūguma pavadījusi apcietinājumā ārvalstī, ieskaita soda termiņā.

Apsūdzētajam/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums atceļams pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā noteiktajā kārtībā cietušais /pers. C/ pieteica mantiska kaitējuma kompensāciju 2000 EUR apmērā un morālā kaitējuma kompensāciju 10000 EUR apmērā.

Tiesas sēdē apsūdzētais atzina materiālā kaitējuma kompensāciju daļēji – 1000 EUR apmērā, morālā kaitējuma kompensāciju 10000 EUR apmērā

neatzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta otro daļu tiesā tika veikta pierādījumu pārbaude daļā par cietušā pieteiktām kaitējuma kompensācijām.

Satversmes 92.pantā noteikts, ka nepamatota tiesību aizskāruma gadījumā ikvienam ir tiesības uz atbilstošu atlīdzinājumu.

Kriminālprocesa likuma 22.pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Savukārt šā likuma 351.panta pirmās daļas otrais teikums noteic, ka pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām – tikai jānorāda.

Civillikuma 1635.panta otrā daļa noteic, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Savukārt minētā panta trešā daļa paredz: ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

Likumdevējs ir noteicis tiesai tiesības lemt par morālā kaitējuma kompensācijas apmēru pēc sava ieskata, norādot vairākus kritērijus kompensācijas apmēra noteikšanai. Minētie kritēriji ir norādīti Kriminālprocesa likuma 352. panta pirmajā daļā, kas noteic, ka tiesa kompensācijas apmēru nosaka, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā: 1) radīto mantisko zaudējumu apmēru; 2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; 5) psihiskas traumas. Nevienam no šiem kritērijiem nav lielāka prioritāte, tie vērtējami kopsakarā viens ar otru.

No tiesas sēdē cietušā paskaidrojuma par morālo kaitējumu izriet, ka viņš vēlas palīdzēt sabiedrībai, lai apsūdzētais pārtrauktu apkrāpt cilvēkus. Liecināja, ka apsūdzētajam ir radusies nesodāmības sajūta. Cietušais uzskata, ka jūtas morāli atbildīgs pret pārējo sabiedrības daļu.

No cietušā sniegtā pamatojuma kopsakarā ar lietas materiāliem, tiesa nekonstatē cietušā personīgu morālu aizskārumu. Ir apsveicama cietušā vēlme pasargāt citus sabiedrības locekļus, bet tiesa ņem vērā, ka normatīvie akti uzliek tiesai par pienākumu morālā kaitējuma apmēru vērtēt un noteikt pēc kritērijiem, kuri atrunāti Kriminālprocesa likuma 352.pantā.

Tiesa, izvērtējot Kriminālprocesa likuma 352.pantā norādītos kompensācijas noteikšanas kritērijus attiecībā uz cietušā pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju, ņem vērā arī cietušā morālā aizskāruma dziļumu un negatīvās emocijas, kas radušās noziedzīgā nodarījuma iestājušos seku dēļ, kā arī cietušā liecību tiesas sēdē atzīst, ka cietušā pieteiktā morālā kaitējuma kompensācija nav nosakāma.

Pirmstiesas procesā cietušais pieteica materiālā kaitējuma kompensāciju 1000 EUR, krimināllietas iztiesāšanā materiālā kaitējuma kompensācija palielināta par 1000 EUR.

Cietušā pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju daļā, ko sastāda iemaksātā nauda par terases izbūvi 1000 EUR tiesa atzīst par apmierināmu un pierādītu ar krimināllietā esošiem pierādījumiem.

Savukārt cietušā pieteiktie mantiskie zaudējumi daļā par stāvvietas rēķina apmaksu 1000 EUR apmērā nav kompensējami.

No tiesas sēdē cietušā /pers. C/ sniegtās liecības izriet, ka materiālā kaitējuma kompensācija tika palielināta par 1000 EUR sakarā ar izdevumiem, kas radušies autostāvvietas rēķina apmaksas rezultātā par transportlīdzekli, kas pieder apsūdzētajam. Cietušais paskaidroja, ka transportlīdzekli stāvvietā apsūdzētais novietojis uz trīs dienām, lai atgrieztu iemaksāto naudu 1000 EUR. Nomas vai ķīlas līgums netika noslēgts.

Tiesa uzskata, ka, izvērtējot cietušā norādīto un pieteiktās materiālās kaitējuma kompensācijas apmēru, strīdam ir civiltiesisks raksturs un papildinātai kaitējuma kompensācijai 1000 EUR nav saistība ar celto apsūdzību. Tiesa norāda, ka pieteiktā papildus kaitējuma kompensācija 1000 EUR nav saistīta ar noziedzīga nodarījuma seku – kaitējuma novēršanu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka krimināprocesā nav pamata noteikt cietušajam materiālā kaitējuma kompensāciju daļā 1000 EUR apmērā.

Vienlaicīgi tiesa norāda, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 350.panta trešajai daļai kompensācijas nenoteikšana cietušā pieteiktajā apmērā kriminālprocesa ietvaros nav vērtējama kā cietušā tiesību aizskārums, jo cietušajam netiek liegtas tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā jeb Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā, izmantojot likumā noteiktos pierādīšanas līdzekļus. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta ceturto daļu, pieprasot kompensāciju civiltiesiskā kārtībā, cietušais ir atbrīvots no valsts nodevas.

Krimināllietā apsūdzētais /pers. A/ tika konvojēts no Nīderlandes uz Latvijas Republiku. 2023.gada 1.decembrī saņemts Valsts policijas paziņojums par /pers. A/ konvojēšanas izmaksām 2091,81 EUR apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7^3.punktu izdevumi, kas saistīti ar ārvalsts izdotās personas pārņemšu ir procesuālie izdevumi.

Apsūdzētā/pers. A/ aizstāvībai krimināprocesā tika pieaicināts zvērināts advokāts.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmo daļu no /pers. A/ piedzenami procesuālie izdevumi par ārvalsts izdotās personas pārņemšu Valsts policijas labā 2091,81 EUR apmērā un par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu valsts labā 508 EUR apmērā. Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 368.pantā paredzētos gadījumus apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu piedziņas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 528.panta pirmās daļas 9.punktu un 12.punktu, apsūdzētajam nosakāms termiņš piedzīto kaitējumu kompensāciju un procesuālo izdevumu labprātīgai atlīdzināšanai.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, tiesa

nosprieda

Izbeigt krimināprocesu /pers. A/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas.

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, (izdarīts attiecībā pret cietušo /pers. C/) un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņu skaitīt no 2024.gada 19.janvāra.

Ieskaitīt brīvības atņemšanas soda izciešanas termiņā Nīderlandē un Latvijas Republikā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2023.gada 25.maija līdz 2023.gada 2.jūnijam un no 2023.gada 18.oktobra līdz 2024.gada 18.janvārim.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu /pers. C/ kaitējuma kompensāciju 1000 EUR (viens tūkstotis *euro* 00 centi) apmērā. Kaitējuma kompensāciju

pārskaitāma uz bankas kontu /konta numurs/.

Morālā kaitējuma kompensāciju /pers. C/ nenoteikt.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos 508 EUR (pieci simti astoņi *euro* 00 centi) par zvērināta advokāta veikto darbu krimināl procesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR. 90001672316, konts LV05TREL819045814800B, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no /pers. A/ par labu Valsts policijai procesuālos izdevumus 2091,81 EUR (divi tūkstoši deviņdesmit viens *euro* 81 cents), kas saistīti ar ārvalsts izdotās personas pārņemšanu, un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV28TREL1060141011200, BIC kods TRELLV22.

Noteikt 30 dienu termiņu no nolēmuma spēkā stāšanās dienas kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu labprātīgai izpildei, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2024.gada 5.marts.

Tiesnesis A.Vasiļevskis